

лъмъ часть отъ Германіѣ. Аттила искалъ още по-^{послѣ}
вече да разшири свои-тѣ владѣнія. Заради това той ^{р. хр.}
преминялъ съ многочисленнѣ войскѣ въ Галіѣ; но ⁴⁵¹
тамъ го посрѣщали Римска-та и Вестготска-та вой-
ска. Послѣ очаятельный бой, въ кого-то погинали
до 150 хыляды войска, а между тѣхъ и краль-тѣ
Вестготскій, Унни-тѣ были принуждени да отстѣ-
пѣтъ. Тогова Аттила прѣминалъ прѣзь Алпійскы-тѣ
планины въ Италиѣ, опустошилъ сѣвернѣ-тѣ и стра-
нѣ и вече ся приближивалъ камъ Римъ. Мнозина
отъ Римскы-тѣ жители отъ страхъ побѣгнали на остр-
ова въ сѣвернѣ-тѣ часть Адриатическаго моря. А
Римскій епископъ (папа) *Левъ I* отишълъ съ даро-
ве въ стана Уннскы и умолилъ Аттила да пожяли
Римъ. И така ся Аттила трѣгналъ отъ тамъ и на
скоро подиръ това умрѣлъ въ сегашнѣ Венгріѣ.
Тѣло-то му закопали въ златенъ ковчегъ; а рабо-
тници-тѣ, кои-то были при погребеніе-то му, убили,
за да неможе да знае никой гдѣ е закопанъ витезь
Аттила.

Подиръ смръть - тѣ Аттиловѣ, Германскы-тѣ
народи, кои-то были подчинены на Унны-тѣ, отдѣ-
лилися отъ тѣхъ, господарство-то Унско пропадна-
ло, а сами-тѣ Унни ся разнесли по различны мѣста.

По между това въ Римъ на ново произлѣзли
нови безпорядъци. Въ 20 год. царували 9 императо-
ри. За несчястіе, въ сщцо-то время нападнали на
Римъ *Вандалы-тѣ*, народъ дивъ и варварскій. Тѣи до-
шли въ Италиѣ изъ Африкѣ, нападнали на Римъ, 14
дни мѣчили и ограблявали несчястны-тѣ Римляны,
и послѣ съ отнето-то богатство пакъ отишли въ
Африкѣ.

На скоро подиръ това при императора *Ромула*
Августула, настаналъ конецъ на западнѣ-тѣ Римскѣ
имперіѣ. Въ това время Римляне-тѣ дѣржали на-
емнѣ Германскѣ войскѣ. Начяльникъ-тѣ на таж вой-
скѣ — *Одоакръ*. искалъ да имъ дадѣтъ за наградѣ